

Χαιρετισμοί εις τον Τίμιον Σταυρόν

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Τους Χαιρετισμούς μπορούμε να τους διαβάζουμε κάθε Παρασκευή, ημέρα αφιερωμένη στο Σταυρό, την Κυριακή της Σταυροπροσκυνήσεως, στην εορτή της παγκοσμίου Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού (14 Σεπτεμβρίου) και την Μεγάλη Παρασκευή.

Κοντάκιον.

Ήχος πλ. δ΄. Τη υπερμάχω.

Ω τρισμακάριστε Σταυρέ και πανσεβάσμιε, σε προσκυνούμεν οι πιστοί και μεγαλύνομεν, αγαλλόμενοι τη θεία σου ανυψώσει. Αλλ΄ ως τρόπαιον και όπλον απροσμάχητον, περιφρούρει τε και σκέπε τη ση χάριτι, τους σοι κράζοντας· χαίρε, Ξύλον μακάριον.

Οι ΚΔ΄ (24) Οίκοι

Ἄγγελοι ουρανόθεν αοράτως κυκλούσι, Σταυρόν τον ζωηφόρον εν φόβω (τρεις) και φωτοπάροχον χάριν λαμπρῶς παρεχόμενον, νυν τοις πιστοῖς βλέποντες, εξίστανται και ἴστανται βοῶντες προς αὐτόν τοιαύτα·

Χαίρε Σταυρέ, οικουμένης φύλαξ·

χαίρε, η δόξα της Εκκλησίας·

Χαίρε, ο πηγάζων αφθόνως ἰάματα·

χαίρε, ο φωτίζων του κόσμου τα πέρατα·

Χαίρε, ξύλον ζωομύριστον, και θαυμάτων θησαυρέ·

χαίρε, συνθετοτρισόλβιε, και χαρίτων παροχεύ·

Χαίρε, ὅτι υπάρχουν υποπόδιον θείον·

χαίρε, ὅτι ετέθης εις προσκύνησιν πάντων·

Χαίρε κρατήρ του νέκταρος ἔμπλεως·

χαίρε, λαμπτήρ της ἄνω λαμπρότητος·

Χαίρε, δι' ου ευλογείται η κτίσις·

χαίρε, δι' ου προσκυνείται ο Κτίστης·

Χαίρε, Ξύλον μακάριον·

Βλέπουσα η Ελένη εαυτήν εν εφέσει, φησί τω Βασιλεί θαρσαλέως· Το παμπόθητόν σου της ψυχής ευχερέστατόν μου τη σπουδή φαίνεται· ζητούσα γουν το κράτιστόν σοι τρόπαιον, ως λέγεις, κράζω·

Αλληλούϊα.

Γνώσιν άγνωστον πρώην η Βασίλισσα γνούσα, εβόησε προς τους υπουργούντας· Εκ λαγόνων της γης ευρέιν εν τάχει, και δούναι τον Σταυρόν σπεύσατε, προς ον ιδούσα έφησεν εν φόβω, πλην κράζουσα ούτω·

Χαίρε, χαράς της όντως σημείον·

χαίρε, αράς της αρχαίας λύτρον.

Χαίρε, θησαυρός εν τη γη φθόνω κρυπτόμενος·

χαίρε, ο φανείς εν τοις άστροις τυπούμενος.

Χαίρε, τετρακτινοπύρσευτε και πυρίμορφε Σταυρέ·

χαίρε, κλίμαξ υψοστήρικτε, προοραθείσά ποτε.

Χαίρε, το των Αγγέλων γαληνόμορφον θαύμα·

χαίρε, το των δαιμόνων πολυστένακτον τραύμα.

Χαίρε, τερπνόν του Λόγου κειμήλιον·

χαίρε, πυρός της πλάνης σβεστήριον.

Χαίρε, Σταυρέ, απορούντων προστάτα·

χαίρε, στερρέ ευδρομούντων αλείπτα.

Χαίρε, Ξύλον μακάριον.

Δύναμις η του Ξύλου, επιδέδεικται τότε, προς πίστωσιν αληθή τοις πάσι· και την άφωνόν τε και νεκράν προς ζωήν ανέστησε, φρικτόν θέαμα τοις μέλλουσι καρπούσθαι σωτηρίαν, εν τω μέλπειν ούτως·

Αλληλούϊα.

Έχουσα η Ελένη, το αήττητον όπλον, ανέδραμε προς τον ταύτης γόνον· ο δε, μέγα σκιρτήσας ευθύς, επιγνούς τον μέγιστον Σταυρόν έχαιρε, και άλμασιν ως άσμασιν, εβόα προς αυτόν τοιαύτα·

Χαίρε Σταυρέ, του φωτός δοχείον·

χαίρε, Σταυρέ, της ζωής ταμείον.

Χαίρε, ο δοτήρ χαρισμάτων του Πνεύματος·

χαίρε, ο λιμήν ποντοπόρων αχείμαστος.

Χαίρε, τράπεζα, βαστάζουσα ώσπερ θύμα τον Χριστόν·

χαίρε, κλήμα, βότρυν πέπειρον φέρον οίνον μυστικόν.

Χαίρε, ὅτι τα σκήπτρα των ἀνάκτων φυλάττεις·

χαίρε, ὅτι τας κάρας των δρακόντων συνθλάττεις.

Χαίρε, λαμπρόν της πίστεως γνώρισμα·

χαίρε, παντός του κόσμου διάσωσμα.

Χαίρε, Θεοῦ προς θνητούς εὐλογία·

χαίρε, θνητῶν προς Θεόν μεσιτεία.

Χαίρε, Ξύλον μακάριον.

Ζήλον ἔνδοθεν θείον, ἡ Ελένη λαβούσα, ἐζήτησε καὶ εὔρε σπουδαίως, τον ἐν γῆ κρυπτόμενον Σταυρόν, καὶ δεικνύμενον ἐν οὐρανῷ Ἄνακτι· ὃν ὑψωσε· καὶ βλέπων το πολίτευμα, ἐν πίστει ἔφη·

Ἀλληλούϊα.

Ἡλιόμορφος ὠφθη, ὁ Σταυρός ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ πάντες φωτισμοῦ ἐμπλησθέντες, καὶ δραμόντες ὡς προς ἀστέρα, θεωροῦσι τούτον ὡς καλῶν αἴτιον, ἐν ταῖς χερσὶ ταῖς θείαις ὑψωθέντα· ὃν ὑμνοῦντες εἶπον·

Χαίρε, αὐγὴ νοητοῦ Ἡλίου·

χαίρε, πηγὴ ἀκενώτου μύρου.

Χαίρε, του Ἀδάμ καὶ της Εὔας ἀνάκλησις·

χαίρε, των αρχόντων του άδου η νέκρωσις.

Χαίρε, ότι ανυψούμενος, συνανυψοίς νυν ημάς·

χαίρε, ότι προσκυνούμενος, καθαγιάζεις τας ψυχάς.

Χαίρε, των Αποστόλων κοσμοκήρυκτον κλέος·

χαίρε, των αθλοφόρων ευμενέστατον σθένος.

Χαίρε Σταυρέ, Εβραίων ο έλεγχος·

χαίρε, πιστών ανθρώπων ο έπαινος.

Χαίρε, δι' ου κατεβλήθη ο άδης·

χαίρε, δι' ου ανατέταλκε χάρις.

Χαίρε, Ξύλον μακάριον.

Θεοβράβευτον Ξύλον, θεωρήσαντες πάντες, τη τούτου νυν προσέλωμεν σκέπη·
και ως όπλον κρατούντες αυτό, δι' αυτού τροπούμεν των εχθρών φάλαγγας, και
ψαύοντες τον άψαυστον, τοις χείλεσιν αυτώ βοώμεν·

Αλληλούϊα.

Ίδε φως ουρανόθεν, Κωνσταντίνος ο Μέγας, δεικνύμενον Σταυρού το σημείον, δι'
αστέρων, εν ω και νικάν πολεμίων πληθύν, έσπευσε το Ξύλον φανερώσαι, και
βοήσαι προς αυτό τοιαύτα·

Χαίρε, βουλῆς τῆς ἀρρήτου πέρας·

χαίρε, λαοῦ εὐσεβούντος κέρας.

Χαίρε, πολεμίων ὁ τρέπων τὰς φάλαγγας·

χαίρε, φλοξ καθάπερ φλέγων τοὺς δαίμονας.

Χαίρε, σκήπτρον ἐπουράνιον τοῦ Βασιλέως τοῦ στρατοῦ·

χαίρε, τρόπαιον ἀήττητον τοῦ φιλοχρίστου στρατοῦ.

Χαίρε, ὁ τῶν βαρβάρων τὴν οφρύν καταβάλλων·

χαίρε, ὁ τῶν ἀνθρώπων τὰς ψυχὰς περιέπων.

Χαίρε, κακῶν πολλῶν ἀμυντήριον·

χαίρε, καλῶν πολλῶν βραβευτήριον.

Χαίρε, δι' οὗ Χριστοφόροι σκιρτώσι·

χαίρε, δι' οὗ Ἰουδαῖοι θρηνοῦσι.

Χαίρε, Ξύλον μακάριον.

Κλίμαξ οὐρανομήκης, ὁ Σταυρὸς τοῦ Κυρίου ἐγένετο, τοὺς πάντας ἀνάγων, ἀπὸ γῆς πρὸς ὕψος οὐρανοῦ, τοὺς χοροὺς Ἀγγέλων συνοικεῖν πάντοτε, ἀφέντας τὰ νυν ὄντα ὡς μὴ ὄντα, καὶ εἰδότας ψάλλειν·

Αλληλούϊα.

Λάμπας φως επί πάσιν, ο Σωτήρ τοις εν άδη, εφώτισας τους κάτω κειμένους·
πυλωροί δε άδου την αυγήν μη ενέγκαντές σου, ως νεκροί πεπτώκασιν· οι τούτων
δε ρυσθέντες, νυν ορώντες τον Σταυρόν βοώσι·

Χαίρε, ανάστασις τεθνεώτων·

χαίρε, παράκλησις των πενθούντων.

Χαίρε, των ταμείων του άδου η κένωσις·

χαίρε, Παραδείσου τρυφής η απόλαυσις.

Χαίρε, ράβδος η ποντίσασα τον Αιγύπτιον στρατόν·

χαίρε, αύθις, η ποτίσασα Ισραηλίτην λαόν.

Χαίρε, έμψυχον Ξύλον, του Ληστού σωτηρία·

χαίρε, εύοσμον ρόδον, ευσεβών ευωδία.

Χαίρε, τροφή πεινώντων εν πνεύματι·

χαίρε, σφραγίς, ην έλαβον άνθρωποι.

Χαίρε Σταυρέ, μυστηρίων η θύρα·

χαίρε, εξ ου ρείθρα χέονται θεία.

Χαίρε, Ξύλον μακάριον.

Μέλλοντος Μωϋσέως, το πολύμοχθον γένος λυτρώσασθαι εκ του λυμεώνος, επεδόθης ως ράβδος αυτώ, αλλ' εγνώσθης τούτω και Θεού σύμβολον· διόπερ κατεπλάγη σου Σταυρέ, την δυναστείαν κράζων·

Αλληλούϊα.

Νόμον ο εν Σιναίω, τω Θεόπη δους πάλαι, Σταυρώ εθελοντί προσηλούται, υπέρ ανόμων ανόμως ανδρών, και κατάραν νόμου παλαιάν έλυσεν, ίνα Σταυρού την δύναμιν ορώντες, άπαντες νυν βοώμεν·

Χαίρε, ανόρθωσις πεπτωκότων·

χαίρε, κατάπτωσις κοσμολάτρων.

Χαίρε, Αναστάσεως Χριστού το εγκαίνισμα·

χαίρε, μοναζόντων το θείον εντρύφημα.

Χαίρε, δένδρον ευσκιόφυλλον, υφ' ου σκέπονται πιστοί·

χαίρε, Ξύλον προφητόφθεγκτον, πεφυτευμένον εν γη.

Χαίρε, της Βασιλείας κατ' εχθρών συμμαχία·

χαίρε, της πολιτείας κραταιά προστασία.

Χαίρε, Κριτού δικαίου φανέρωσις·

χαίρε, βροτών παιόντων κατάκρισις.

Χαίρε Σταυρέ, ορφανών αντιλήπτορ·

χαίρε Σταυρέ, πλουτιστά των πενήτων.

Χαίρε, Ξύλον μακάριον.

Ξένον θαύμα ιδόντες, ξένον βίον βιώμεν, τον νουν εις ουρανόν ανυψούντες· δια τούτο γαρ εν τω Σταυρώ ο Χριστός επάγη, και σαρκί πέπονθε, βουλόμενος ελκύσαι προς το ύψος, τους αυτώ βοώντας·

Αλληλούϊα.

Όλος ήλθεν εξ ύψους, την Θεότητα έχων, ο μόνος προαιώνιος Λόγος· και τεχθείς εκ Παρθένου Μητρός, και φανείς τω κόσμω ταπεινός άνθρωπος, Σταυρόν καταδεξάμενος, εζώωσε τους αυτώ βοώντας.

Χαίρε Σταυρέ, της ειρήνης όπλον·

χαίρε, βαλβίς των οδοιπορούντων.

Χαίρε, σωζομένων σοφία και στήριγμα·

χαίρε, απολλυμένων μωρία και σύντριμμα.

Χαίρε, εύκαρπον, αθάνατον και ζωηφόρον φυτόν·

χαίρε άνθος, όπερ ήνθησε την σωτηρίαν ημών.

Χαίρε, ότι συνάπτεις τα εν γη συν τοις άνω·

χαίρε, ότι φωτίζεις τας καρδιάς των κάτω.

Χαίρε δι' ου φθορά εξωστράκισται·

χαίρε, δι' ου η λύπη ηφάνισται.

Χαίρε, καλών μυριάριθμος όλβος·

χαίρε, πιστών μυριώνυμος εύχος.

Χαίρε, Ξύλον μακάριον.

Πέπτωκε των δαιμόνων η παμβέβηλος φάλαγξ, και γένος των Εβραίων ησχύνθη, προσκυνούμενον τον Σταυρόν παρά πάντων, μετά πόθου βλέποντες, αεί δε αναβλύζοντα ιάματα τοις εκβοώσιν·

Αλληλούϊα.

Ρεύματα συνεστάλη, λογισμών κακοδόξων παγέντος σου Χριστέ επί ξύλου· απορούσι γαρ όντως το, Πως και Σταυρόν υπέστης, και φθοράν πέφευγας· ημείς δε την Ανάστασιν δοξάζοντες αναβοώμεν.

Χαίρε, σοφίας Θεού το ύψος·

χαίρε, προνοίας Αυτού το βάθος.

Χαίρε, μωρολόγων αλόγων η άγνοια·
χαίρε, μαντιπόλων αφρόνων απώλεια.

Χαίρε, ότι την Ανάστασιν εμφανίζεις του Χριστού·
χαίρε, ότι τα παθήματα ανακαινίζεις Αυτού.

Χαίρε, των πρωτοπλάστων την παράβασιν λύσας·
χαίρε, του Παραδείσου τας εισόδους ανοίξας.

Χαίρε Σταυρέ, τοις πάσι σεβάσμιε·
χαίρε, εθνών απίστων αντίπαλε.

Χαίρε Σταυρέ, ιατρέ των νοσοούντων·
χαίρε, αεί βοηθέ των βοώντων·

Χαίρε, Ξύλον μακάριον.

Σώσαι θέλων τον κόσμον, ο του κόσμου κοσμήτωρ, κατήλθε προς αυτόν
απορρήτως· και Σταυρόν υπέστη, Θεός ων, δι' ημάς, τα πάντα καθ' ημάς δέχεται·
διο και λυτρωσάμενος ημάς, ακούει παρά πάντων·

Αλληλούϊα.

Τείχος της οικουμένης, ω Σταυρέ ζωηφόρε, απόρθητον και θείον νοούμεν· ο γαρ του ουρανού και της γης, κατασκευάσας σε Ποιητής τάννυσι τας χείρας, ξένον άκουσμα· και άπαντας εκφωνείν διδάσκει.

Χαίρε, η βάσις της ευσεβείας·

χαίρε, το νίκος της κληρουχίας.

Χαίρε, Αμαλήκ νοητόν ο τροπούμενος·

χαίρε, Ιακώβ ταις χερσί προτυπούμενος.

Χαίρε, συ γαρ ανεμόρφωσας τας παλαιτάτας σκίας·

χαίρε, συ γαρ ανεπλήρωσας προφητοφθέγκτους φωνάς.

Χαίρε, ο τον Σωτήρα των απάντων βαστάσας·

χαίρε, ο τον φθορέα των ψυχών καταργήσας.

Χαίρε, δι' ου Αγγέλοις ηνώθημεν·

χαίρε, δι' ου φωτί κατηυγάσθημεν.

Χαίρε, σε γαρ προσκυνούμεν τιμώντες·

χαίρε, σοι γαρ προσφωνούμεν, βοώντες·

Χαίρε, Ξύλον μακάριον.

Ἕγμνος ἅπας μειούται, συνακολουθεῖν θέλων, τῷ πλήθει τῶν πολλῶν σου θαυμάτων· εγκωμίων πληθύνει γὰρ ἀνὰ προσάξωμέν σοι, ὦ Σταυρέ τίμιε, οὐδὲν τελούμεν ἄξιον, ὧν δέδωκας ἡμῖν· ἀλλ' οὖν βοώμεν·

Ἀλληλούϊα.

Φωτοπάροχον αἴγλην, τοῖς ἐν σκότει δωρεῖται, Σταυρός ὁ ζωοδότης οὗτος· τὸ γὰρ ἄϋλον δέδεικται φῶς, καὶ πρὸς γνῶσιν θεῖαν δαδουχεῖ ἅπαντας· ὑψοῖ δὲ νῦν ὑψούμενος τὸν νοῦν ἡμῶν, ἀναμέλπειν ταῦτα·

Χαίρε, φωστήρ, τοῖς ἐν σκότει φαίνων·

χαίρε, ἀστήρ, τὸν κόσμον ἀυγάζων.

Χαίρε, ἀστραπή, χριστοκτόνους ἀμβλύνοῦσα·

χαίρε, ἡ βροντὴ τοὺς ἀπίστους ἐκπλήττουσα.

Χαίρε, ὅτι κατελάμπρυνας Ὁρθοδόξων τοὺς χορούς·

χαίρε, ὅτι κατηδάφισας τῶν εἰδώλων τοὺς βωμούς.

Χαίρε, οὐπὲρ ὁ τύπος οὐρανόθεν ἐφάνη·

χαίρε, οὐπὲρ ἡ χάρις πονηρίας ἐλαύνει.

Χαίρε, σαρκὸς σημαίνων τὴν νέκρωσιν·

χαίρε, παθῶν ὁ κτείνων ἐπέγερσιν.

Χαίρε, εν ω ο Χριστός εσταυρώθη·

χαίρε, δι' ου πας ο κόσμος εσώθη.

Χαίρε, Ξύλον μακάριον.

Χάριν δούναι θελήσας, ο Χριστός τοις ανθρώποις, τας χείρας επί Ξύλου εκτείνει, και τα έθνη πάντα συγκαλεί, και βασιλείαν πάσιν ουρανών δίδωσι, τοις μέλπουσι τον ύμνον επαξίως, και πιστώς βοώσιν·

Αλληλούϊα.

Ψάλλοντές σου τον ύμνον, ευφημούμεν εκ πόθου, ως έμψυχον Κυρίου σε Ξύλον· επί σοι γαρ παγείς εν σαρκί, ο δεσπόζων των δυνάμεων, ηγίασεν, εδόξασεν, εδίδαξε βοάν σοι ταύτα·

Χαίρε Σταυρέ, νοητή ρομφαία·

χαίρε, Αγίων άγιον βλέμμα.

Χαίρε, Προφητών και Δικαίων προκήρυγμα·

χαίρε, του Χριστού λαμπροφόρον στρατήγημα.

Χαίρε, κάλλος και διάδημα βασιλέων ευσεβών·

χαίρε, κράτος και οχύρωμα ιερέων ευλαβών.

Χαίρε, της αληθείας ευκλεέστατος κόσμος·

χαίρε, της σωτηρίας ευτυχέστατος όρμος.

Χαίρε, φαιδρόν απάντων αγλάϊσμα·

χαίρε, υιών της Άγαρ φυγάδευμα.

Χαίρε, φωτός ακηράτου λυχνία·

χαίρε, ψυχής της εμής θυμηδία.

Χαίρε, Ξύλον μακάριον.

Ω πανύμνητον Ξύλον, το βαστάσαν τον πάντων αγίων, Αγιώτατον Λόγον (τρεις)·
δεδεγμένον ημών τας λιτάς, από πάσης ρύσαι συμφοράς άπαντας και αιωνίου
λύτρωσαι κολάσεως τους σοι βοώντας·

Αλληλούϊα.

Πηγή: arxontarikion.wordpress.com